

December 1880, altsaa i omtrent 2 Aar, er det af Hensyn til den Gjæld til Statskassen af c. 600,000 Kr., som allerede paahviler Kommunen, idet man mener at kunne forudsætte, at denne Sum, som jo er udlaaent til Planterne som Bureauforsbud, kan ventes at kunne blive Statskassen tilbagebetalt i Løbet af disse 2 Aar, forudsat at der nu hurtigt ydes den fornødne Hjælp til Plantagedriftens uafbrudte Fortsættelse og Indvinding af den forhaandenværende udmærkede Høst, samt naar Fællessukkerfogeriet overensstemmende med nærværende Lovforslag sættes istand til paa kraftig

Maade at vække Haand til atter at reise den i Diebliffet saa stærkt truede Sukkerdyrkning.

Derimod har man for det eventuelle Laan af indtil 1,200,000 Kr. ikke troet at burde foreslaa mindre lempelige Vilkaar end 7 pCt. som aarlig Afbetaling og Forrentning efter 4 pCt. Rentefod, hvorved Gjælden vilde blive afviklet i 21—22 Aar, idet en saa dyb Nystelse, som den, der har hjemstøgt Den, selv om det forhaabentlig lykkes at afvende Odelæggelsen, dog kræver lang Tid til at forvindes.

Bilag I.

Andragende til Finansministeriet fra Bestyrelsen for St. Croix Fællessukkerfogerier,

dateret Kjøbenhavn den 19de September 1878.

Efterat Fællessukkerfogeriernes første Kampagne nu i det Væsentlige er endt, tillader Bestyrelsen sig heved at tilstille det høie Ministerium vedlagte Beretning fra Hr. G. A. Sagemann, der nylig er hjemkommen fra St. Croix, hvor han har været tilstede under den første Del af Kampagnen. Af denne Beretning vil det ses, at Systemet i Anlægget vel har vist sig aldeles tilfredsstillende, saa at der er al Grund til at tro, at det virkelig egner sig til at fyldestgøre det Formaal, som Selskabet har sat sig, og som Regjering og Rigsdag hidtil saa velvillig har støttet, at skabe en lykkelig Fremtid for den frugtbare Ø, men at der dog har vist sig saa væsentlige Ulemper under den første Kampagne, at det er absolut nødvendigt at faae dem afhjulpne, hvis Virksomheden skal fortsættes, og da Selskabet selv mangler Gode dertil, tillade vi os i saa Henseende at henvende os til det høie Ministerium.

Det vil af Beretningen ses, at en Del af Maskineriet, navnlig det, som blev forfærdiget i Udlandet, ikke har vist sig tilfredsstillende, at Damp-Forsyningen ikke har været tilstrækkelig, hvilket særlig har gjort sig gjældende i et Aar som det foreløbne, da Saften har været ualmindelig tynd, og at den Omstændighed, at de utilstrækkelige Pengemidler gjorde det nødvendigt at anvende stor Sparommelighed ved Anlægget, har været meget uheldig for Rogeriernes Virksomhed, idet der har manglet Reserve-Gjenstande, hvilket medførte længere Standsninger, da der fandtes Midler til Reparationer, ligesom den knappe Beholdning af Ventkul har umuliggjort den nødvendige Fornyelse og Mensning, og Mangel af Stenkul, hvoraf der var anskaffet et utilstrækkeligt Forraad, har ligeledes medført store Ulemper, efterhjem de Kul, som maatte anskaffes i Bestindien vare af slet Kvalitet og medførte at Risterne smelte.

Medens de i og for sig mindre væsentlige Mangler ved de af Firmaet Burmeister & Wain leverede Maskiner dels allerede ere afhjulpne, dels ville blive afhjulpne uden Udgift for Selskabet, vil der derimod kræves betydelige Udgifter til Anskaffelsen af en Damp- og Høste-Bandpumpe og nye